

[Finansministeren.]

vil senere komme til. Der maa derfor ogsaa opstilles en Plan for Tilvejebringelsen af disse Midler, som skal anvendes dels til Udlaan, dels til Tilskud o. lign. Normalt afholdes Udgifter til Tilskud paa Statens Driftsbudget, men under Hensyn til de tunge ekstraordinære Skatter, som Befolkningen i denne vanskelige Tid maa bære, har man valgt den Fremgangsmaade at afholde samtlige Udgifter ved Laan, dog saaledes, at den Del af Udgifterne, der medgaar til Tilskud, efterhaanden skal afvikles gennem Afskrivninger paa de aarlige Finanslove ved Hjælp af Skatter.

Ifølge Lovforslagets § 1 skal der paa Formuebudgettet under Finanslovens § 26 under Benævnelsen Beskæftigelsesfonden optages en Fond, hvoraf skal kunne udredes saavel Laan som Tilskud til de Beskæftigelsesformaal, her er Tale om, samt Renteudgifter og Tab ved Udlaansvirksomheden. Fonden er kun beregnet paa Udgifter hidrørende fra Love, som vedtages inden Udgangen af Finansaaret 1941—42, og det skal i de enkelte Love bestemmes, hvilke Beløb der af Fondens Midler skal kunne anvendes til de forskellige Beskæftigelsesforanstaltninger. Foruden Udgifter ifølge nye Love henføres til Fonden de Tilskud, som efter Loven af 13. April 1938 om Beskæftigelse af arbejdsløse afholdes af Statskassen i Finansaarene 1940—41 og 1941—42, eller som afholdes senere i Henhold til et i disse Finansaar givet Tilsagn, idet disse Tilskud bør behandles paa samme Maade som de øvrige her omhandlede Tilskud.

I Lovforslagets § 2 bemyndiges Finansministeren til i Lighed med, hvad der er fastsat i nugældende Love angaaende Beskæftigelsesforanstaltninger, at udstede Skatkammerbeviser eller Statsobligationer til Dækning af de til Beskæftigelsesfonden henhørende Udgifter.

Det fastslaaes dernæst i Lovforslagets § 3, at Afskrivningen af Tilskud skal foretages over Finanslovens Driftsbudget i Løbet af 10 Aar fra og med Finansaaret 1942—43 at regne, og i Overensstemmelse hermed er det i § 2 bestemt, at Laan til Dækning af Tilskud ikke kan optages med Løbetid ud over Finansaaret 1951—52.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Steineke: Efter den højtærede Finansministers indgaaende Redegørelse for Forslaget skal jeg fatte mig i Korthed. Det er klart, at saa ekstraordinære Forhold som

dem, vi desværre lever under, kræver ekstraordinære Foranstaltninger, og det er under saadanne Forhold kun glædeligt at konstatere, hvor forholdsvist smertefrit hidtil hævdevundne Fremgangsmaader kan opgives under Tidens Tryk. Dette vidner baade om en Handledygtighed og en Fordomsfrihed, som er nødvendig, hvis man skal kunne klare Øjeblikkets Vanskeligheder. Naar man nu ser paa dette Lovforslag, falder det saaledes straks i Øjnene, at den almindelige Fremgangsmaade og den fra et finansielt Synspunkt under normale eller nogenlunde normale Forhold mest forsvarlige Fremgangsmaade, nemlig straks paa Driftsbudgettet at afholde Udgifter til den Art Tilskud m. v., som dette Lovforslag omhandler, ikke vil kunne lade sig bruge under Øjeblikkets ekstraordinære Forhold. Det vilde være finansielt uoverkommeligt eller i alle Tilfælde uretfærdigt over for de i Forvejen haardt beskattede Skatteydere, om man vilde gøre noget Forsøg herpaa.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne, idet jeg i øvrigt henholder mig til den højtærede Finansministers Udtalelser om Lovforslaget og til den Begrundelse, han har givet for dette og for Beskæftigelsesfondens Virksomhed, dels i Bemærkningerne, dels i sin Tale før, takke Ministeren for dette Lovforslag, som jeg herved skal anbefale til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Stensballe: Ogsaa jeg skal under Hensyn til de Forhold, der for Tiden hersker, anbefale Lovforslaget paa mit Partis Vegne.

Stein: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er udarbejdet fra den højtærede Ministers Haand.

I og for sig vil jeg mene, at Finansministeren har givet sig selv lidt for snævre Rammer, naar han forlanger, at baade rentebærende Skatkammerbeviser og Statsobligationer skal afvikles inden for det Tidsrum, der er Tale om. Men jeg skal her ikke komme ind paa noget nærmere selve dette Spørgsmaal og andre Spørgsmaal vedrørende. Derimod vilde jeg finde det rimeligt, at der blev Lejlighed til at tale om Lovforslaget i et Udvalg, og jeg skal derfor senere tillade mig at foreslaa det henvist til Behandling i Finansudvalget.

Lannung: Jeg kan ligeledes paa mit Partis Vegne give Tilslutning til, at Grundlaget for den meget betydningsfulde Indsats til Fremme af Beskæftigelsen, som nu